

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

24 октомври 2013 година(*)

„Преюдициално запитване — Отпадане на правна предпоставка за издаването на разглеждания в главното производство акт — Ирелевантност на поставените въпроси — Липса на основание за произнасяне“

По дело C-180/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд София-град (България) с определение от 4 април 2012 г., постъпило в Съда на 16 април 2012 г., в рамките на производство по дело

„Стоилов и Ко“ ЕООД

срещу

Началник на Митница Столична,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н М. Пешиќ, председател на състав, г-н Е. Јарашиūнас, г-н А. Ó Caoimh (докладчик), г-жа С. Тоадер и г-н С. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: г-н Р. Mengozzi,

секретар: г-н М. Aleksejev, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 април 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за „Стоилов и Ко“ ЕООД, от адв. Б. Алексиев,
- за началника на Митница Столична, от г-жа Н. Йоцова, г-жа Д. Йорданова, г-жа Юл. Йорданова и г-жа С. Димитрова, както и от г-н Ст. Златков, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-н В.-R. Killmann и г-н Д. Русанов, както и от г-жа L. Vouyon, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 юли 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Комбинираната номенклатура за 2009 г., съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменено с Регламент (ЕО) № 1031/2008 на Комисията от 19 септември 2008 г. (ОВ L 291, стр. 1, наричана по-нататък „КН“), и по-конкретно на подпозиции 5407 61 30 и 6303 92 10 от нея, както и до тълкуването на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година (ОВ L 363, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 7, стр. 15, наричан по-нататък „Митническият кодекс“), на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на силата на пресъдено нещо и на членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между „Стоилов и Ко“ ЕООД (наричано по-нататък „Стоилов и Ко“) и началника на Митница Столична по повод тарифното класиране на стоката „плат за производство на щори“ с произход от Китай.

Правна уредба

Правото на Съюза

Митнически кодекс

3 Съгласно член 68 от Митническият кодекс за проверката на декларации, които митническите органи са приели в рамките на така наречената „нормална процедура“, те имат право да извършват:

- „а) проверка на документите, като се обхващ[а] декларацията [...];
- б) проверка на стоките и вземане на проби за анализ или щателен контрол“.

4 Член 71 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Резултатите от проверката на декларацията са основание за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят.

2. Когато не се извършва проверка на декларацията, прилагането на разпоредбите, посочени в параграф 1, се осъществява въз основа на данните, обявени в декларацията“.

5 Съгласно член 221, параграф 1 от Митническият кодекс „длъжникът трябва да бъде уведомен за размера на сборовете по подходящ начин веднага след като този размер бъде взет под отчет“.

6 Член 232 от Митническият кодекс, който се съдържа в дял VII, глава трета, раздел 2 от него, озаглавен „Срокове и начини на плащане на размера на сборовете“, гласи:

- „1. Когато размерът на сборовете не е платен в определения срок:

а) митническите органи използват всички възможности за осигуряване плащането на този размер, които са им предоставени от действащите разпоредби, включително принудително изпълнение.

Специални разпоредби могат да се приемат съгласно процедурата на комитета в рамките на митнически режим транзит по отношение на поръчителите;

б) се събира лихва за забава, начислена върху размера на сборовете. Размерът на лихвата за забава може да бъде по-висок от лихвата на кредит. [Той не може да бъде по-нисък от размера на последната].

2. Митническите органи могат да не събират лихва за забава [...]“.

7 Член 243 от Митническият кодекс, съдържащ се в озаглавения „Право на обжалване“ дял VIII от него, предвижда:

„1. Всяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

[...]

2. Правото на обжалване може да се упражни:

а) на първа фаза — пред митническите органи [...]

б) на втора фаза — пред независима инстанция, която може да бъде съдебен орган или еквивалентен специализиран орган в съответствие с действащите разпоредби в държавите членки“.

КН

8 В част първа на КН се съдържат уводни разпоредби. В подраздел А, който е озаглавен „Общи правила за тълкуване на [КН]“ и се съдържа в посветения на общите правила раздел I на същата част първа на КН, се посочва:

„Класирането на стоките в [КН] се подчинява на следните принципи:

1. Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите.

2. а) Всяко упоменаване на един артикул в определена позиция включва този артикул, дори некомплектован или незавършен, при условие че в това си състояние той притежава основните характеристики на комплектован или завършен артикул. То включва също завършения или комплектован артикул или считания като такъв съгласно предходните разпоредби, когато той е представен в демонтирано или немонтирано състояние.

б) Всяко упоменаване на някой материал в определена позиция се отнася за този материал, било в чисто състояние, било когато той е смесен или свързан с други материали. Също така всяко упоменаване на изделия от определен материал се отнася и до изделията, съставени изцяло или частично от този материал. Класирането на артикули, съставени от повече от един материал, се извършва съгласно Правило 3.

[...]“.

9 КН се основава на изготвената от Световната митническа организация хармонизирана система за описание и кодиране на стоките и възпроизвежда нейните шестцифрени позиции и подпозиции, като само седмата и осмата цифра образуват подразделения, присъщи за самата КН. В част втора на КН, озаглавена „Таблица със ставките на митата“, се съдържа класификация на стоките по раздели, глави, позиции и подпозиции.

10 Раздел XI от КН е озаглавен „Текстилни материали и изделия от тях“. В забележка 7 към този раздел се посочва:

„В настоящия раздел под „конфекционирани“ се разбират:

а) артикулите, изрязани във форма, различна от квадратна или правоъгълна;

б) завършените артикули, готови за употреба или можещи да бъдат използвани след разделянето им чрез обикновено срязване на несплетените конци, без да е необходимо шиене или друга допълнителна обработка, като някои кърпи, тоалетни кърпи, покривки, шалове (квадратни) и кувертюри;

в) артикулите, чиито краища са били поръбени или подвити, независимо по какъв начин, или пък завършени чрез завързани ресни, получени от конците на самия плат или с помощта на друг конец; обаче не се считат за конфекционирани текстилните материали на парчета, чиито краища са без ива, а са просто завършени с цел да не се разнищват;

[...]“.

11 В глава 54 от КН, която се съдържа в посочения раздел XI и е озаглавена „Синтетични или изкуствени нишки; ленти и подобни форми от синтетични или изкуствени текстилни материали“, се намира по-специално позиция 5407 „[т]ъкани от преди от синтетични нишки, включително тъканите, получени от продуктите от № 5404“. Тази позиция обхваща по-специално категорията „[д]руги тъкани, съдържащи тегловно най-малко 85 % нишки от полиестер“, в която попада подпозиция 5407 61, отнасяща се до други тъкани, „[с]държащи тегловно 85 % или повече текстурирани нишки от полиестер“. От своя страна тази подпозиция обхваща, наред с други, и подпозиция 5407 61 30 „[о]багрени“.

12 В подглава I, която се съдържа в раздел XI, глава 63 на КН и е озаглавена „Други конфекционирани текстилни артикули“, се намира по-специално позиция 6303 „[п]ердета, завеси и щори за вътрешно обзавеждане; драперии и волани за легла“. Тази позиция се разделя на две категории, „[т]рикотажни или плетени“ и „[д]руги“. В последната категория попада по-специално подпозиция 6303 92 — „[о]т синтетични

vlakna“. От своя страна тази подпозиция се разделя на две подпозиции, 6303 92 10 и 6303 92 90, съответно — „[о]т нетъкан текстил“ и „[д]руги“.

Българското право

13 Член 34, алинея 3 от българския Административнопроцесуален кодекс предвижда, че „[а]дминистративният орган осигурява на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, като определя срок не по-дълъг от 7 дни. Страните могат да правят писмени искания и възражения“.

14 Съгласно член 35 от този кодекс индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

15 По силата на член 179, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс (наричан по-нататък „ГПК“) официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия.

16 Съгласно член 297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища и учреждения.

17 В съответствие с член 302 от ГПК влязлото в сила решение на административния съд е задължително за гражданския съд относно това дали административният акт е валиден и законосъобразен.

18 Съгласно член 211, алинея 1 от Закона за митниците (наричан по-нататък „ЗМ“), когато размерът на митните сборове не е заплатен в определения срок, митническите органи използват всички възможности за осигуряване плащането на митните сборове, предвидени в този закон и в други нормативни актове, включително и издаване на административни актове за принудително събиране.

19 По силата на член 211а от ЗМ „[п]остановленията за принудително събиране на публични държавни вземания са индивидуални административни актове, които се издават от началника на митницата, в чийто район е възникнало неплатеното в срок задължение, с които се установяват митнически задължения и други публични вземания“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

20 С митническа декларация, подадена на 8 януари 2009 г., „Стоилов и Ко“ декларира стоката „плат за производство на щори“ в подпозиция 6303 92 10 от КН. Изчислени са и са заплатени митни сборове в размер на 7 598,56 лв. и данък върху добавената стойност в размер на 23 544,53 лв.

21 С оглед на проверката на тази декларация, на 9 януари 2009 г. митническите органи извършват лабораторен анализ на проби от стоките въз основа на съответно съставен протокол.

22 Вследствие на митническата лабораторна експертиза тези органи приемат, че упоменатите в посочената декларация стоки не могат да бъдат класирани по глава 63 от КН. От проверката било видно, че тези стоки отговарят на условията да бъдат класирани по глава 54 от КН, и по-точно в подпозиция 5407 61 30.

23 При тези обстоятелства на 27 април 2009 г. началникът на Митница Столична уведомява „Стоилов и Ко“ за решение, с което стоките, посочени в митническата декларация от 8 януари 2009 г., са класирани в тази подпозиция (наричано по-нататък „решението-уведомление“) и което от своя страна е довело до увеличаване на ставката на митото от 6,5 % на 8 % и до прилагане на окончателно антидъмпингово мито от 74,8 % съгласно Регламент (ЕО) № 1487/2005 на Съвета от 12 септември 2005 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове готови тъкани от полиестерни влакна с произход от Китайската народна република (ОВ L 240, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 43, стр. 12), изменен с Регламент (ЕО) № 1087/2007 на Съвета от 18 септември 2007 година (ОВ L 246, стр. 1).

24 По силата на това решение на „Стоилов и Ко“ е даден седемдневен срок за доброволно заплащане на публични вземания, съответно в размер на 1 211,37 лв. за митни сборове, 82 372,82 лв. за антидъмпингово мито и 16 716,84 лв. за данък върху добавената стойност.

25 „Стоилов и Ко“ обжалва това решение по административен ред, а впоследствие сезира Административен съд София-град.

26 Междувременно, тъй като „Стоилов и Ко“ не е заплатило в определения срок сумите, посочени в решението-уведомление, началникът на Митница Столична издава Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 13 от 7 август 2009 г. (наричано по-нататък „постановлението за принудително събиране“).

27 На 11 септември 2009 г. „Стоилов и Ко“ обжалва това постановление по административен ред, като отправя искане да се назначи независима експертиза относно класирането на обложените стоки. Тъй като липсва произнасяне в срок, на 7 октомври 2009 г. „Стоилов и Ко“ подава жалба направо до Административен съд София-град, по която жалба е образувано главното производство.

28 На 14 октомври 2009 г. по-горестоящият административен орган, а именно директорът на регионалната митническа дирекция, отхвърля подадената на 11 септември 2009 г. жалба по административен ред и отказва извършването на поисканата експертиза.

29 С решение от 30 декември 2010 г. Административен съд София-град потвърждава решението-уведомление.

30 „Стоилов и Ко“ подава пред Върховния административен съд касационна жалба срещу това съдебно решение, производството по която е било висящо към момента на постановяване на определението за преюдициално запитване.

31 Според Административен съд София-град двете възможности за класиране на разглежданите в главното производство стоки са съответно по глави 54 и 63 от КН. За

да се направи разграничение между тях, следвало да се тълкуват понятието „конфекциониран артикул“ по смисъла на забележка 7 към посочената глава 63 и понятието „тъкан“ в подпозиция 5407 61 30 от КН.

32 Според запитващата юрисдикция освен това следва да се прецени дали предвид съдбата на други пет митнически декларации за стоки като разглежданите в главното производство, подадени от „Стоилов и Ко“ както преди, така и след спорната декларация, дружеството може да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания, за да се класират разглежданите в главното производство стоки по тарифен код 6303 92 10.

33 От друга страна, като напомня, че във връзка с последната декларация са образувани две отделни национални производства, които се отнасят до едни и същи фактически и правни въпроси, запитващата юрисдикция счита за необходимо да постави на Съда въпроса кой е подлежащият на обжалване акт от гледна точка на член 243, параграф 1 от Митническия кодекс.

34 Накрая, запитващата юрисдикция смята, че е необходимо тълкуване на членове 41 и 47 от Хартата.

35 Предвид тези обстоятелства Административен съд София-град решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли за тарифното ѝ класиране стоката — ленти от плат от нетъкан текстил за производство на щори за вътрешно обзавеждане, навити на руло, да се класира по [КН] в зависимост от качествата на стоката като „тъкан“ по тарифен код 5407 61 30, или това следва да се извърши по тарифен код 6303 92 10 съгласно единственото ѝ предназначение — за щори за вътрешно обзавеждане, като се вземе предвид следното:

а) понятието „конфекциониран артикул“ по смисъла на Забележка 7 към глава 63 „Други конфекционирани текстилни артикули; асортименти; парцали и употребявани облекла и текстилни артикули“, раздел XI „Текстилни материали и изделия от тях“ от [КН], тълкувано във връзка с точка 2, буква а) от Общите правила на същата относно понятията некомплектован и незавършен артикул, предвид хипотезата по буква в) от посочената забележка, качествата на процесната стока, и възможността да се произведе единствено крайно изделие от нея;

б) понятието „тъкан“ по глава 54, позиция 5407 61 30 от [КН] включва ли ленти от плат, които имат и завършени краища по дължина както крайния артикул, за който единствено са предназначени — щори за вътрешно обзавеждане, предвид изричното упоменаване на този артикул в позиция 6303 92 10 от същата номенклатура?

2) Налице ли е разумно основание да се приеме, че за декларатора и задължено по вноса на стоки лице е възникнало оправдано правно очакване за тарифното класиране на стоката и че следва да се приложи посоченият в митническата декларация тарифен код на стоката, съгласно член 71, параграф 2 от [Митническия кодекс], както и с оглед на принципа за оправданите правни очаквания, когато съгласно фактите по главното производство към датата на подаване на декларацията е налице следното:

- а) по подадена по-рано митническа декларация с идентични стока и тарифен код, след физическа проверка от митническите органи, в това число и относно тарифното класиране, обективизирана в протокол, не са взети проби за анализ и е направен извод за съответствие на стоката с декларираното;
- б) поради неизвършване на последваща проверка след вдигането на стоките по други пет митнически декларации за декларирани идентични стока и тарифен код, също подадени по-рано, в това число преди и след датата на протокол за митническа проверка с констатация за съответствие на тарифния код?
- 3) Следва ли член 243, параграф 1 от [Митническия кодекс] да се тълкува с оглед спазване на принципа за силата на присъдено нещо, че на оспорване подлежи само актът по член 232, параграф 1, буква а) от същия кодекс, когато такъв е издаден поради неплащане в срок, с който акт едновременно се установява размерът на сборовете при внос и който представлява изпълнително основание за принудително събиране на сборовете, съгласно националното право на държава членка?
- 4) Следва ли член 41, параграф 2, буква а) и член 47 от [Хартата] да се тълкуват в смисъл, че когато по направеното доказателствено искане за независима експертиза от задълженото лице след уведомяването му по член 221, параграф 1 от [Митническия кодекс] липсва изрично произнасяне от митнически орган и обсъждане в мотиви на последващи решения, е допуснато неотстранимо нарушение на правото на добра администрация и на правото на защита в хода на административното производство, което не може да бъде поправено в хода на съдебното производство, предвид обстоятелството, че при условията на главното производство засегнатото лице има възможност само пред първата съдебна инстанция да докаже възраженията си относно тарифното класиране на стоката, като постави въпроси на независимо вещо лице?“.

По преюдициалното запитване

36 Съгласно постоянната съдебна практика въведеното с член 267ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоки за тълкуването на правото на Съюза, необходими им за разрешаване на висящия пред тях спор (вж. по-специално Решение от 16 юли 1992 г. по дело Meilicke, C-83/91, Recueil, стр. I-4871, точка 22 и Решение от 27 ноември 2012 г. по дело Pringle, C-370/12, все още непубликувано в Сборника, точка 83).

37 В рамките на това сътрудничество сезираният със спора национален съд е в състояние най-добре да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (вж. в този смисъл по-специално Решение от 16 юли 1992 г. по дело Lourenço Dias, C-343/90, Recueil, стр. I-4673, точка 15 и Решение от 21 февруари 2006 г. по дело Ritter-Coulais, C-152/03, Recueil, стр. I-1711, точка 14).

38 Все пак Съдът следва при необходимост да разгледа условията, при които е сезиран от националния съд, за да провери собствената си компетентност, и по-конкретно да прецени дали исканото тълкуване на правото на Съюза има връзка с действителността и с предмета на спора по главното производство, за да не му се

налага да формулира консултативни становища по общи или хипотетични въпроси (вж. в този смисъл по-специално Решение от 16 декември 1981 г. по дело Foglia, 244/80, Recueil, стр. 3045, точки 18 и 21 и Решение от 30 септември 2003 г. по дело Inspire Art, C-167/01, Recueil, стр. I-10155, точка 45). Ако се окаже, че поставеният въпрос е явно ирелевантен за решаването на този спор, Съдът следва да приеме, че липсва основание за произнасяне по него (вж. по-специално Решение по дело Lourenço Dias, посочено по-горе, точка 20 и Решение по дело Ritter-Coulais, посочено по-горе, точка 15 и цитираната съдебна практика).

39 Впрочем в случая от представените пред Съда писмени становища и от отговора на запитващата юрисдикция на отправеното ѝ от Съда искане за разяснения е видно, че с Решение от 5 юли 2012 г. Върховният административен съд е отменил съдебното решение, посочено в точка 29 от настоящото решение, както и решението-уведомление.

40 Според обясненията, които запитващата юрисдикция дава в отговора си на искането за разяснения какви са последиците от отмяната на решението-уведомление за спора по главното производство, и както следва от приложения към този отговор текст на решението на Върховния административен съд, последният е приел по-специално, че извършеното от началника на Митница Столична и потвърдено от Административен съд София-град тарифно класиране е неправилно предвид съдържащите се в преписката по делото доказателства и експертни заключения. По този въпрос Върховният административен съд е счел, че обстоятелствата, които Административен съд София-град е приел за установени, не намират опора нито в събраните по делото доказателства, нито в заключението на съдебната експертиза.

41 В отговора си запитващата юрисдикция посочва и че следва да прецени дали са спазени процесуално-правните предпоставки за законосъобразността на постановлението за принудително събиране, сред които е по-специално уведомяването за наличието на „неплатено задължение“ по смисъла на член 211а от ЗМ посредством решението-уведомление.

42 В проведеното пред Съда заседание началникът на Митница Столична потвърждава, че вследствие на отмяната на решението-уведомление от Върховния административен съд то вече не съществува в българския правен ред.

43 Освен това в същото заседание „Стоилов и Ко“ посочва, че на 24 септември 2012 г. публичният изпълнител е издал разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение на публични вземания. Според „Стоилов и Ко“ с това разпореждане е прекратено производството по принудително изпълнение, образувано на основание постановлението за принудително събиране. Макар да оспорва валидността на това разпореждане, началникът на Митница Столична не отрича съществуването му.

44 При тези обстоятелства, независимо дали производството по принудително изпълнение, образувано на основание постановлението за принудително събиране, е прекратено или не, от изложените по-горе съображения във всички случаи следва, както посочва генералният адвокат в точка 16 от своето заключение, че за решаването на спора по главното производство вече не се налага запитващата юрисдикция да се произнесе съобразно отговора, който Съдът би дал на поставените въпроси, ако трябваше да им отговаря.

45 Всъщност, както посочва запитващата юрисдикция в отговора си на отправеното ѝ от Съда искане за разяснения, Върховният административен съд е отменил изцяло решението-уведомление, а както вече бе отбелязано в точка 41 от настоящото решение, съществуването на решението-уведомление представлява процесуална предпоставка за издаването на постановлението за принудително събиране.

46 При тези обстоятелства следва да се приеме, че настоящото преюдициално запитване вече не се отнася до тълкуване на правото на Съюза, което да е обективно необходимо на запитващата юрисдикция, за да постанови тя своето решение (вж. по аналогия по-специално Решение от 9 октомври 1997 г. по дело *Grado и Bashir*, C-291/96, Recueil, стр. I-5531, точка 16). Всъщност при липсата на предмет това запитване не позволява да се изведат насоките за тълкуване на правото на Съюза, които биха помогнали на запитващата юрисдикция да реши въз основа на това право висящия пред нея спор (вж. в този смисъл по-специално Решение от 16 септември 1982 г. по дело *Vlaeminck*, 132/81, Recueil, стр. 2953, точка 13).

47 Вярно е, че в отговора си на отправеното ѝ от Съда искане за разяснения, що се отнася до последиците от отмяната на решението-уведомление за спора по главното производство, запитващата юрисдикция посочва, че митническите органи могат да издадат нови решения със същото съдържание като решението-уведомление и постановлението за принудително събиране. Дори да се приеме обаче, че това продължава да е така въпреки решението на Върховния административен съд от 5 юли 2012 г., трябва да се отбележи, че да се отговори на поставените въпроси при подобни обстоятелства, би означавало да се даде консултативно становище по хипотетични въпроси в разрез със задачата, поверена на Съда в рамките на въведеното с член 267 ДФЕС съдебно сътрудничество (вж. в този смисъл Решение от 3 февруари 1983 г. по дело *Robards*, 149/82, Recueil, стр. 171, точка 19, Решение по дело *Meilicke*, посочено по-горе, точка 25 и Решение от 21 март 2002 г. по дело *Cura Anlagen*, C-451/99, Recueil, стр. I-3193, точка 26).

48 С оглед на всичко изложено по-горе трябва да се приеме, че липсва основание да се отговаря на въпросите, поставени от запитващата юрисдикция.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Липсва основание да се отговаря на въпросите, поставени от Административен съд София-град (България).

Подписи
